U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **V. S.**, zast. Mgr. Pavlínou Zámečníkovou, advokátkou se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 7. 2016, č. j. MV-86063-4/SO-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 8. 2018, č. j. 29 A 136/2016 - 46,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla výrokem I. podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta její žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalované a výroky II. a III. bylo rozhodnuto o nákladech řízení tak, že žalobkyně právo na náhradu nemá a žalované se náhrada nepřiznává. Rozhodnutím žalované bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 11. 4. 2016, č. j. OAM-26298-17/DP-2014, kterým byla zamítnuta žádost stěžovatelky o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu podle § 45 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), za účelem rodinným a zároveň jí nebylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu podle § 46 odst. 1, ve spojení s § 56 odst. 1 písm. a), zákona o pobytu cizinců, neboť po provedeném pohovoru se nepodařilo ověřit údaje uvedené v žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda jsou v dané věci splněny podmínky řízení, mezi které patří i povinnost uhradit soudní poplatek za kasační stížnost, a to ve výši 5 000 Kč podle položky 19 sazebníku poplatků, který tvoří přílohu zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

[3] Podle § 2 odst. 2 písm. b) zákona o soudních poplatcích je ve věcech správního soudnictví poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal kasační stížnost. U poplatku

za řízení vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti a tímto okamžikem je též poplatek splatný [§ 4 odst. 1 písm. d) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích].

[4] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Podle § 9 odst. 3 zákona o soudních poplatcích soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

[5] Nejvyšší správní soud proto stěžovatelku usnesením ze dne 1. 10. 2018, č. j. 9 Azs 355/2018 - 4, vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení zaplatila za kasační stížnost soudní poplatek. Stěžovatelka byla rovněž poučena, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, k později uhrazenému poplatku se nepřihlíží a soud řízení o kasační stížnosti zastaví. Uvedené usnesení bylo zástupkyni stěžovatelky doručeno do její datové schránky dne 2. 10. 2018, lhůta pro zaplacení soudního poplatku tedy uplynula dne 17. 10. 2018.

[6] Na shora uvedené usnesení týkající se zaplacení soudního poplatku stěžovatelka žádným způsobem nereagovala.

[7] Lze tedy shrnout, že požadovaný soudní poplatek v dané věci, i přes výše uvedenou výzvu, zaplacen nebyl, a proto soud podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn § 60 odst. 3 větou první s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. října 2018

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu